

Sygn. akt IV KK 333/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący)

SSN Michał Laskowski (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Puzkarski

Protokolant Ewa Sokołowska

w sprawie **D. S.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k

w dniu 15 listopada 2017 r.,

kasacji Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego
od wyroku Sądu Rejonowego w B.

z dnia 17 grudnia 2015 roku.,

uchyla punkt 3 zaskarżonego wyroku

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 grudnia 2015 roku, Sąd Rejonowy w B., uwzględniając wniosek prokuratora złożony w trybie art. 335 § 1 k.p.k., uznał oskarżonego D.S. za winnego tego, że działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z umowy wykonania usługi brukarskiej, przyjął od A. W. zaliczkę w kwocie 3 200 zł, po czym nie wywiązał się ze swego zobowiązania, w konsekwencji doprowadził pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, tj. popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1

k.k. Za przestępstwo to Sąd skazał oskarżonego na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 1 wyroku) z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby (pkt 2 wyroku) oraz na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązał D.S. do naprawienia szkody w całości, poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonego kwoty 3.200 zł w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku (pkt 3 wyroku). Powyższe orzeczenie nie zostało zaskarżone przez żadną ze stron i uprawomocniło się w dniu 27 stycznia 2016 roku.

Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny wniósł od powyższego wyroku kasację na korzyść skazanego, a w niej zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie prawa procesowego określonego w przepisach art. 343 § 3 i 7 k.p.k. w zw. z art 335 § 1 k.p.k. i art. 415 § 1 k.p.k., polegające na uwzględnieniu wadliwego wniosku prokuratora o skazanie D.S. bez przeprowadzenia rozprawy i wydaniu w dniu 17 grudnia 2015 roku wyroku zgodnego z wnioskiem w zakresie zaproponowanego obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego A. W., pomimo, iż był on w tej części sprzeczny z wymogami prawa, albowiem o roszczeniu wynikającym z popełnionego przez skazanego przestępstwa na szkodę wskazanego pokrzywdzonego Sąd Rejonowy w B. prawomocnie orzekł już wcześniej - wyrokiem z dnia 28 października 2013 roku, sygn. akt I C/13. W konkluzji Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej rozstrzygnięcia punktu 3 wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja zasługuje na uwzględnienie.

Zarzut podniesiony w kasacji jawi się jako zasadny w stopniu oczywistym. W istocie, uwzględniając wniosek oskarżyciela publicznego o skazanie bez rozprawy Sąd Rejonowy w B. orzekł w pkt 3 zaskarżonego wyroku o obowiązku naprawienia przez skazanego szkody w całości, poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonego kwoty 3.200 zł w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku. Niewątpliwe jest zarazem, że o tym roszczeniu pokrzywdzonego Sąd Rejonowy w B. orzekł wcześniej, mianowicie wyrokiem z dnia 28 października 2013 roku, sygn. akt I C .../13, prawomocnym w czasie wydania zaskarżonego wyroku. Stosownie do treści art. 415 § 1 *in fine* k.p.k., obowiązku naprawienia szkody nie orzeka się, jeżeli

roszczenie wynikające z popełnienia przestępstwa jest przedmiotem innego postępowania albo o roszczeniu tym prawomocnie orzeczono. Wobec tożsamości przedmiotowej i podmiotowej roszczenia rozstrzygniętego wyrokiem z dnia 28 października 2013 roku, sygn. akt I C .../13, oraz roszczenia, które stało się podstawą orzeczenia obowiązku naprawienia szkody w pkt 3 zaskarżonego wyroku, uznać trzeba, że uwzględnienie wniosku prokuratora o zobowiązanie skazanego do naprawienia szkody odbyło się z naruszeniem art. 415 § 1 k.p.k. Naruszenie to ma w ocenie Sądu Najwyższego charakter rażący i istotnie wpłynęło na treść zaskarżonego rozstrzygnięcia. Z tego względu uwzględnienie kasacji Prokuratora Generalnego – Ministra Sprawiedliwości jawi się jako oczywiście zasadne. W konsekwencji, Sąd Najwyższy zdecydował o uchyleniu rozstrzygnięcia zawartego w pkt 3 zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w B..

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

kc

kc